

alting er, saa kan det jo ikke nytte nu at genoptage til Forhandling det Spørgsmaal, som blev afgjort for 5—6 Aar siden, om der skulde indrettes en Frihavn eller ikke, thi nu ligger Frihavnen der, og efter at den er tilvejebragt ved bethdelige pecuniære Anstrengelser fra Statens og fra privates Side, mener jeg, at vi derved have en bestemt Grundvold, paa hvilken vi skulle bygge videre. Jeg antager, at alle kunne være enige om, at efter at vi have faaet en Frihavn, bør vi værne om dens Udvikling saa meget som muligt, og jeg tør ogsaa sige dette, at naar man, som jeg forudsætter efter Udtalelser fra den højtærede Ministers Side, gennem Udvalget bliver bekendt med den af Havneraadet afgivne Betænkning, vil man finde, at naar Havneraadets overvejende store Flertal har sluttet sig til Forslaget om at tilraade det Gaan, hvorom her er Spørgsmaal, har det netop været ifølge den Betragtning, at nu, da Frihavnen en Gang var der, vilde det være klog Politikk og navnlig god finansiel Politikk at gøre alt, hvad man kunde, for at Njebenhavns Frihavn kunde komme til at løse sin Opgave paa tilfredsstillende Maade — noget, der er lige saa ønskeligt for Statskassen som for de private Aktionærer. Men i Forbindelse hermed har ganske vist Havneraadet været af den Mening — og for saa vidt har det sympatiseret med de Udtalelser, der ere fremkomne fra forfættelig Side og særlig fra det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds — at det vilde være i sin Orden, om man for Fremtiden fik mere Vejlighed, end Havneraadet hidtil har haft, til at kunne overbevise sig om, at de Udvidelser eller Forbedringer, som der kræves Penge til, virkelig ere nødvendige, og at de Penge, som det anses for rigtigt og nødvendigt at anvende, virkelig blive anvendte paa tilfredsstillende Maade. Jeg ved ikke, hvorvidt man vil tillægge det nogen større Bethdning, men for saa vidt man dog navnlig har udtalt, at det var rigtigt, at Havneraadets Stemme særlig kom til Orde i disse Sager, har det dog sin Interesse, at jeg har gjort disse Bemærkninger om, at man i den Henseende kan stole paa, at Havneraadet vil gøre sin Pligt.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (S. Sage) har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Sage: Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, som nu satte sig, sigtede til mine Bemærkninger om, at jeg vilde henstille, at man ogsaa varetager den gamle Havns

Interesser. Jeg har selvfølgelig ikke tænkt paa Havneraadet, men paa det Udvalg, som sandsynligvis her vil blive nedsat; Havneraadet have vi jo ingen Indflydelse paa. Jeg skal minde om, hvad den første ærede Taler sagde, at i Virkeligheden er Havneraadet kun raadgivende, medens Magten ligger hos Ministeren og Lovgivningsmagten, det tror jeg dog ikke, den sidste ærede Taler vil nægte (Afbrydelse af Klein), men saa er der jo ingen Grund til at sige, at Havneraadet vil varetage disse Interesser, da vi ikke have noget med Havneraadet at bestille, og det ikke har Myndighed til at afgøre noget i Modsatning til Lovgivningsmagten og Ministeren. Der var et enkelt Udtryk, som det ærede Medlem brugte, og som det gjorde mig ondt at høre fra det ærede Medlems Mund; det ærede Medlem sagde nemlig, at der var kommen en hel Del Misundelse frem ved den Forhandling, som i Dag er ført. Jeg tror ikke, nogen kan have Ret til at beskyldte andre for Misundelse, naar man mener at hævde en Interesse i Modsatning til andre. Jeg er saa heldig ikke at have nogen Interesse hverken i den gamle Havn eller i den ny, men selv om jeg havde Interesser i den gamle Havn, saa tror jeg, at jeg med Rette vilde kunne beklage mig, hvis nogen beskyldte mig for at være misundelig, fordi jeg hævdede mine og andres ligestillede Interesser.

Klein: Det ærede Medlem maa ikke tage mig det ilde op, at jeg begynder med den Bemærkning, at jeg ikke kan tro andet, end at det ærede Medlem i Forhandlingens Løb maa være blevet tilbøjelig til at opfatte andres Udtalelser i en mindre velvillig Tankegang end den, i hvilken de ere fremførte. Jeg haaber for det første, at det ærede Medlem ikke havde i Sinde at reprimandere mig, fordi jeg i det ærede Medlems Udtalelser saa en Opfordring til at udtale mig om, hvorledes Havneraadet overhovedet ser paa denne Sag. Det forekommer mig, der var nogen Opfordring dertil, særlig fordi det, som jeg bemærkede, kunde antages, at den af Havneraadet afgivne Betænkning vilde komme til Tingets Kundskab derved, at den blev forelagt Udvalget. Det skulde gøre mig ondt, om andre ærede Medlemmer skulde have haft den samme Opfattelse som det ærede Medlem med Hensyn til mine Udtalelser, og jeg vil sige, at navnlig har det ærede Medlem misforstaaet mig, naar han i mine Udtalelser tror at have kunnet finde en Beskyldning imod nogen for at være misundelig, eller for at særlig nogen i denne Sal skulde have tillendegivet Misundelse.